

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2013. gada 7. marta spriedumu lietā T-95/10 CINDU Chemicals BV u.c./European Chemicals Agency (ECHA) 2013. gada 27. maijā iesniedza Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd

(Lieta C-289/13 P)

(2013/C 252/25)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (pārstāvis — K. Van Maldegem, avocat)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA), Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-95/10, un
- atcelt Eiropas Ķimikāliju aģentūras (turpmāk tekstā — “ECHA”) Lēmumu ED/68/2009 (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), ar kuru antracēna eļļa (ar zemu saturu) apzināta kā viela, kas iekļauta kandidātvielu sarakstā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 (turpmāk tekstā — “REACH”) ⁽¹⁾ 59. pantu, vai
- pakārtoti, atdot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību par tiesību akta atcelšanu, un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus šīs tiesvedības izdevumus (ieskaitot izdevumus Vispārējā tiesā).

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka noraidot viņu prasību par apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Kopienas tiesības. Jo īpaši apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas apelācijas sūdzības iesniedzēju situācijā piemērojamā tiesiskā regulējuma interpretācijas kļūdas. Tā rezultātā Vispārējā tiesa pieļāva vairākas kļūdas tiesību normu piemērošanā, proti:

- secinot, ka uz konkrēto gadījumu attiecināmajos sarežģītajos zinātniskajos un tehniskajos faktos un secinājumā, ka antracēna eļļai (ar zemu saturu) piemīt PBT vai vPvB īpašības, ņemot vērā tās sastāvdaļas, ko tā satur vismaz 0,1 % koncentrācijā, nav pieļauta acīmredzama kļūda;
- secinot, ka sastāvdaļas nav atsevišķi jāidentificē ka tādas, kurām piemīt PBT vai vPvB īpašības, atsevišķā ECHA lēmumā, kas balstīts uz sīku šī jautājuma izpēti;

— secinot, ka REACH XV pielikuma 59. panta 3. punkts netika pārkāpts, jo informācija par alternatīvajām vielām nebija iekļauta XV pielikumā, un

— ka nebija vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma.

Minēto iemeslu dēļ apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējās tiesas spriedums lietā T-95/10 būtu jāatceļ un apstrīdētais lēmums jāatceļ.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK, OV L 396, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2013. gada 7. marta spriedumu lietā T-96/10 Rütgers Germany GmbH u.c./Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) 2013. gada 27. maijā iesniedza Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd

(Lieta C-290/13 P)

(2013/C 252/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (pārstāvis — K. Van Maldegem, avocat)

Otra lietas dalībniiece: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA)

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-96/10 un
- atcelt Eiropas Ķimikāliju aģentūras (turpmāk tekstā — “ECHA”) Lēmumu ED/68/2009 (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), ar kuru antracēna eļļa (pasta) ir apzināta kā viela, kas iekļaujama kandidātvielu sarakstā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 (turpmāk tekstā — “REACH”) ⁽¹⁾ 59. pantu, vai,
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību par tiesību akta atcelšanu, un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus šīs tiesvedības izdevumus (ieskaitot izdevumus Vispārējā tiesā).

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka, noraidot viņu prasību par apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Kopienas tiesības. Jo īpaši apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas apelācijas sūdzības iesniedzēju situācijā piemērojamā tiesiskā regulējuma interpretācijas kļūdas. Tā rezultātā Vispārējā tiesa pieļāva vairākas kļūdas tiesību normu piemērošanā, proti:

- secinot, ka uz konkrēto gadījumu attiecināmajos sarežģītajos zinātniskajos un tehniskajos faktos un secinājumā, ka antracēna eļļai (pastai) piemīt PBT vai vPvB īpašības, ņemot vērā tās sastāvdaļas, ko tā satur vismaz 0,1 % koncentrācijā, nav pieļauta acīmredzama kļūda;
- secinot, ka sastāvdaļas nav atsevišķi jāidentificē kā tādas, kurām piemīt PBT vai vPvB īpašības, atsevišķā ECHA lēmumā, kas balstīts uz sīku šī jautājuma izpēti;
- secinot, ka REACH 59. panta 3. punkts un XV pielikums netika pārkāpts, jo informācija par alternatīvajām vielām nebija iekļauta XV pielikumā, un
- ka netika pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

Minēto iemeslu dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējās tiesas spriedums lietā T-96/10 būtu jāatceļ un apstrīdētais lēmums jāatceļ.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK, OV L 396, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 14. marta spriedumu lietā T-587/08 *Fresh Del Monte Produce, Inc./Eiropas Komisija* 2013. gada 27. maijā iesniedza *Fresh Del Monte Produce, Inc.*

(Lieta C-293/13 P)

(2013/C 252/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fresh Del Monte Produce, Inc.* (pārstāvji — B. Meyring, Rechtsanwalt, L. Suhr, advokāts, O. Van Ermengem, avocat)

Pārējās lietas dalībnieces: *Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG* un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 14. marta spriedumu lietā T-587/08;
- atcelt Komisijas 2008. gada 15. oktobra Lēmumu C(2008) 5955, galīgā redakcija (Lieta COMP/39.188 — Banāni), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, atzīstot *Del Monte* par atbildīgu par pārkāpumu, Komisija un Vispārējā tiesa ir nepareizi piemērojušas EKL 81. panta 1. punktu (tagad — LESD 101. pants) un Regulas Nr. 1/2003 (¹) 23. panta 2. punktu. Mātesuzņēmuma atbildības kritēriju pārbaude prasa, lai meitasuzņēmums nebūtu spējīgs pieņemt patstāvīgus lēmumus par savu rīcību tirgū. Tas nozīmē, ka mātesuzņēmuma atbildība var tikt konstatēta tikai tad, ja meitasuzņēmums ievēro mātesuzņēmuma norādījumus visos būtiskajos aspektos. Komisija un Vispārējā tiesa ir noteikušas, ka *Del Monte* ir atbildīga par *Weichert* rīcību, lai gan tās ir atzinušas, ka “*Weichert* ne vienmēr bija ievērojis *Del Monte* norādījumus” un ka “*Weichert* lēmumi par cenām, iespējams, neatbilda *Del Monte* cerībām”. Turklāt ne lēmumā, ne spriedumā nav parādīts, ka *Weichert* būtu faktiski ievērojis kādus *Del Monte* norādījumus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja piebilst, ka Vispārējās tiesas veiktais vērtējums ir ierobežots ar vairākiem faktoriem, kas — kā apgalvots — piešķir *Del Monte* zināmu ietekmi, bet tā nav piemērojusi judikatūrā paredzēto pārbaudi, lai izvērtētu, kādēļ šī ietekme būtu jāuzskata par “izšķirošu”.

Pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi dažus pierādījumus, it īpaši attiecībā uz tās vērtējumu par *Weichert* partnerības vienošanos un citu importētāju paziņojumiem.

Papildus apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka, noraidot atsevišķus elementus tikai tādēļ, ka ar šādiem liecinājumiem nav pierādīta izšķirošās ietekmes neesamība, Vispārējā tiesa faktiski ir pieļāvusi pierādīšanas pienākuma pāreju. Tas ir uzskatāms par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta (nevainīguma prezumpcija), Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 2. punkta un *dubio pro reo* principa pārkāpumu.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka, atzīstot *Dole*, *Chiquita* un *Weichert* par vienota un turpināta pārkāpuma dalībniekiem, lai gan *Weichert* nezināja par saziņu starp *Chiquita* un *Dole*, Vispārējā tiesa ir nepareizi piemērojusi EKL 81. panta 1. punktu.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).